

OSNOVNI SUD U PLAVU

K. br. 25/2013

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PLAVU, sudija Hilmija Sujković, sa zapisničarem Senadom Radončić, u krivičnom predmetu okrivljenih: F. Ž. i T. V., oba iz V. S., opština F., zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz člana 152 stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva u Plavu, KT br.70/2013 od 08.07.2013 godine, po održanom usmenom, glavnom, javnom pretresu u prisustvu : zamjenika ODT u Plavu, Rugovac Drite, okrivljenih i branioca okrivljenog T. V., advokata R. M., donio je i javno objavio dana 16.09.2013 godine

P R E S U D U

Okrivljeni:

1. F. Ž. , JMBG ..., od oca S. i majke J. rodj. J., rodjen ... godine, u V. S., opština F., gdje i živi , državljanin Crne Gore, penzioner, oženjen, otac troje djece, pismen, završio srednju školu, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan i

2. T. V. JMBG ... od oca T. i majke M. rodj. J., rodjen ... godine, u V. S., opština F., gdje i živi , državljanin Crne Gore, nezaposlen, neoženjen, pismen, završio srednju školu - elektro zavarivač, lošeg imovnog stanja, osudjivan presudama Osnovnog suda Plav :K.br. 57/88 od 13.05.1988 godine, zbog krivičnog djela iz čl. 56 st. 2. I 48 KZ SRCG na kaznu zatvora u trajanju od 60 dana – uslovu za 1 jednu godinu , K.br. 152/88 od 18.09.1088 godine, zbog krivičnog djela iz čl. 185. St. 1. KZ SRCG na novčanu kaznu u iznosu od 140.000 dinara i K.br.70/2012 od 19.11.2012 godine , zbog krivičnog djela iz čl. 136. St. 1. KZ na novčanu kaznu u iznosu od 1.800,00 dinara .

Krивису

Što su:

1.Okrivljeni P. Ž., dana 01. jula 2013 godine, oko 09,00 časova, na seoskom putu , u V. S., opština F., lako tjelesno povrijedio okrivljenog T. V. ,na način što ga je vrhom sječiva noža na sklapanje britve, dužine sječiva 6 cm , oružjem podobnim da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši , u toku svadje i tuče jednom udario – ubo u predjelu dlana lijeve šake , nanijevši mu pri tom laku tjelesnu povredu u vidu rane posjekotine veličine 5 mm x 2mm.

- čime je izvršio krivično djelo laka tjelesna povreda iz čl. 152. st. 2. u vezi stava I. KZ.

2. Okrivljeni T. V., dana 01.jula 2013 godine, oko 09,00 časova, na seoskom putu, u V. S., opština F., lako tjelesno povrijedio okrivljenog P. Ž., na način što ga je metalnom kukom za vuču vozila dimenzija 15 cm x 7 cm , sredstvom podobnim da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši, u toku svadje i tuče udario: u predjelu tjemenog dijela glave sa zadnje strane nanijevši mu laku tjelesnu povredu u vidu otekline sa krvnim podlivom veličine 3,5 cm , u predjelu lijeve strane nosa nanijevši mu laku tjelesnu povredu u vidu krvnog podliva veličine 4 mm, u predjelu korijena nosa nanijevši mu laku tjelesnu povredu u vidu oguljotine nepravilnog oblika veličine 5mm i u predjelu lijeve podlaktice na 2 cm od korjena šake sa zadnje strane nanijevši mu laku tjelesnu povredu u vidu otoka.

- čime je izvršio krivično djelo laka tjelesna povreda iz čl. 152. st. 2. u vezi stava I. KZ.

Pa ih sud za izvršena krivična djela na osnovu navedenog zakonskog propisa te primjenom čl. : 4, 32 , 39, 42, 45, i 46 KZ i čl. 374 ZKP

O S U D J U J E

1.Okrivljenog P. Ž., na novčanu kaznu u iznosu od 1.200,00 (jednahiljadaidvijestotine) eura .

2.Okrivljenog T. V. ,na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 (jednahiljadaipetstotina) eura,

koje su dužni platiti u roku od 3 (tri) mjeseca od dana pravosnažnosti presude a ukoliko se novčane kazne ne plate u određenom roku, iste će se zamijeniti kaznom zatvora , računajući svakih započetih 25,00 (dvadesetpet) eura, novčane kazne za 1 (jedan) dan zatvora.

Okrivljeni se obavezuju da solidarno naknade troškove krivičnog postupka u iznosu od 121,00 (jednastotinadvadesetjedan) euro, kao i da na ime paušala plate iznose od po 30,00 (trideset) eura , sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Prema okrivljenima se shodno čl. 67. st. 1. tačka 7 i čl. 75 st. 1. Krivičnog zakonika, i z r i č e MJERA BEZBJEDNOSTI ODUZIMANJE PREDMETA, te se od okrivljenog P. Ž. oduzima nož na sklapanje – britva, a od okrivljenog T. V. metalna kuka za vuču, kao predmeta koji su upotrijebljeni za izvršenje predmetnih krivičnih djela.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovno državno tužilaštvo u Plavu , optužnim predlogom Kt.br. 70/2013 od 08.07.2013 godine, optužilo je P. Ž. i T. V. ,oba iz V. S., opština P. , zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz člana 152 stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika.

U završnoj riječi zamjenik ODT u Plavu, Rugovac Drita, izmijenila je podneseni optužni predlog u njegovom činjeničnom opisu i to u pogledu broja i vrste povreda koje je u predmetnom slučaju zadobio okrivljeni P. Ž., pa je pri takо preciziranom predlogu u svemu ostala i predložila sudu da okrivljene P. Ž. i T. V. oglasi krivim za navedeno krivično djelo i osudi ih na novčane kazne u iznosu od po 1.200,00 eura, kao i da im izrekne mjeru oduzimanja predmeta: noža na sklapanje – britve i metalne kuke za vuču vozila.

Izjašnjavajući se o optužbi ODT u Plavu, okrivljeni P. Ž. je u svojim odbranama iz prethodnog postupka i sa glavnog pretresa negirao izvršenje krivičnog djela laka tjelesna povreda koje mu je ovom optužbom stavljen na teret istakavši da je tačno da je dana 01.07.2013 godine, okrivljenog T. V., sjećivom britve povrijedio, ali da i pored toga nije izvršio navedeno krivično djelo obzirom da je to učinio u samoodbrani. Naime, izjašnjavajući se na okolnosti predmetnog slučaja kao i na okolnosti koje su prethodile ovom slučaju, naveo je da je dana 01.07.2013 godine, kada se ovaj slučaj desio, negdje oko 09,00 časova od svoje kuće koja se nalazi u V. S.,

opština F., pješke krenuo prema kući svog zeta T. G., koja se nalazi u istom selu. Dok se kretao seoskim putem , iz suprotnog pravca je naišlo vozilo kojim je upravljao okrivljeni T. V. Pošto ga je isti po selu ogovarao i nazivao lažovom, podigao je ruku sa namjerom da ga zaustavi i pita ga u vezi toga.Nakon što je okrivljeni V. zaustavio vozilo, otvorio je vrata suvozača i sjeo na suvozačevo mjesto. Započeo je razgovor sa njim kako bi saznao zbog čega on za njega plasira takve priče da bi se ubrzao nakon toga ovaj njihov razgovor pretvorio u svadju. U jednom trenutku okrivljeni V. je uzeo neki predmet iz otvorene pregrade kod mjenjača i nakon toga izašao iz vozila. Pošto je u tim trenucima i on izašao iz vozila, okrivljeni V. je isto obišao sa njegove zadnje strane i došao do njega. U desnoj ruci je držao predmet nalik metalnom boksu koji je kasnije u policiji prepoznao kao metalnu kuku za vuču vozila i sa ovim predmetom ga odmah udario iznad lijevog oka. Od ovog udarca je odmah izgubio svijest i pao na asfaltni zastor puta. Ne zna tačno koliko je tom prilikom bio u nesvesnom stanju ali se sjeća da se osvijestio tek na mjestu suvozača , u vozilu okrivljenog V.. V. se u tim trenucima takodje nalazio u vozilu, na mjestu vozača, i dok ga je jednom rukom držao, sa metalnim predmetom koji mu se nalazio u drugoj ruci ga je i dalje udarao u tjemeni dio glave. Zbog toga je od straha iz džepa radničke bluze koju je imao na sebi izvadio britvu i nakon što je istu rasklopio tako rasklopljenu je držao u desnoj ruci kako bi ga zaplašio. Kada je okrivljeni V. u jednom trenutku ponovo pokušao da ga udari zamahnutom lijevom šakom, iz straha je odmah podigao svoju ruku u kojoj je držao britvu, pa je V. sa ovom šakom udario u vrh oštice britve i posjekao se. I pored toga što je V. i mladji i jači od njega, nastavio je da se i dalje rva sa njim unutar vozila kako bi se odbranio. To je radio sve do trenutka kada ga je neko sa ledja uhvatio za ruke i izvukao iz vozila. Kada se okrenuo da vidi ko je to učinio, prepoznao je V.V.. Odmah nakon toga se udaljio sa lica mjesta i otišao do kuće T. G., gdje se na česmi umio od krvi. Poslije toga je pošao svojoj kući a nakon nekih pola sata su kod njegove kuće došli policajci i prvo ga odveli u Dom zdravlja , gdje mu je ukazana pomoć, a nakon toga i u zgradu Odjeljenja bezbjednosti P., radi saslušanja. U završnoj riječi je još jednom negirao izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret i predložio sudu da ga za ovo djelo oslobodi od optužbe.

Izjašnjavajući se o optužbi ODT u Plavu , izvršenje krivičnog djela koje mu je ovom optužbom staljeno na teret je u svojim odbranama iz prethodnog postupka i sa glavnog pretresa negirao i okrivljeni T. V., istakavši da kritične prilike okrivljenog F. Ž. nije udarao i povrijedio metalnom kukom za vuču vozila , kako ga tereti javna optužba, već ga je samo jednom ,i to u samoodbrani, udario pesnicom u predjelu glave. Tog dana je inače, negdje oko 09,00 časova, svojim vozilom marke „G.“ od svoje kuće koja se nalazi u V. S., krenuo prema F. , da bi ga na 1 km od kuće na putu zaustavio okrivljeni P. Ž. , koji je naišao iz suprotnog pravca. Odmah nakon što je zaustavio svoje vozilo, okrivljeni Ž. je došao do vrata suvozača, ista otvorio i obratio mu se riječima : „Ja nijesam lažov, majku ti jebem u grob“. Istovremeno ga je desnom rukom pokušao uhvatiti za vrat, ali ga je on u tome spriječio odgurnuvši mu ruku. Odmah nakon toga je ugasio vozilo i izašao iz njega, da bi u tim trenucima okrivljeni Ž. obišao oko vozila i nakon što je došao do njega pokušao je da ga udari pesnicom. Pošto je Ž. stariji čovjek, to mu je zbog toga u početku samo govorio da bježi od njega. Medjutim i pored toga okrivljeni Ž. je i dalje nasrtao na njega pa ga je u jednom trenutku čak i udario pesnicom u predjelu glave.Odmah mu je uzvratio ovaj udarac tako što je i on njega takodje pesnicom jednom udario u predjelu gornjeg dijela lica. Pošto je od ovog udarca Ž. pao na asfalt prišao je do njega i zamolio ga da se više ne svadaju. Takodje ga je zamolio da udje u vozilo kako bi ga odvezao kući obzirom da su dugogodišnje komšije i prijatelji. Okrivljeni Ž. je prihvatio ovu njegovu molbu i sjeo na mjesto suvozača. Kada je i on takodje ušao u vozilo i pokušao da isto upali , primjetio je da se Ž. hvata za džepove. U prvom trenutku je pomislio da isti traži maramicu i tek kada se okrenuo prema njemu video je da u ruci drži britvu na sklapanje crvene ili kafene boje. Prije nego što je uspio bilo šta da ga pita, okrivljeni Ž. mu je kazao : „Sada ću te zaklat , jebat ću ti mater“. Odmah nakon toga je zamahnuo sa ovim nožem prema njemu sa namjerom da ga ubode u predjelu stomaka ili grudi , da bi ga on u tim trenucima svojom desnom rukom uhvatio za ruku u kojoj je držao britvu dok ga je istovremeno svojom drugom rukom pokušavao izgurati iz vozila. Okrivljeni Ž. je u jednom trenutku

uspio da mu iz ruku istrgne ruku u kojoj je držao britvu nakon čega je sa istom zamahnuo prema njegovom vratu . Pošto je u tom trenutku ipak uspio da se izmakne, isti ga je sa vrhom sječiva ove britve samo ogrebao u predjelu vrata. Nakon toga je ponovo pokušao da okriviljenog Ž. izgura iz vozila ali je on u tim trenucima uspio da još jednom zamahne britvom prema njegovim grudima . Uspio je da ovaj njegov udarac blokira svojom lijevom šakom na način što je istu postavio ispred grudi tako da ga je okriviljeni Ž. vrhom ove britve ubio u dlan. U tim trenucima je okriviljenog Ž. ponovo uspio uhvatiti za ruku u kojoj mu se nalazio nož . Istovremeno ga je i dalje pokušavao izgurati iz svog auta i to je radio sve do trenutka kada je do njegovog auta dotrčao V. V. i iz istog izvukao Ž. uhvativši ga za ruke. Tek kada je Ž. poslije toga otišao u dvorište porodične kuće T. D. ,izašao je iz svog vozila. Nakon što mu je V. zavojem iz prve pomoći umotao povrijedjenu ruku kako bi zaustavio krvarenje, pošao je u zgradu Odjeljenja bezbjednosti u F. i prijavio ovaj slučaj. Dalje je naveo da on prilikom ove svadje i tuče okriviljenog F. Ž. nije udarao nikakvim predmetom tako da je isti povrede koje su opisane u medicinskoj dokumentaciji najvjeroatnije zadobio prilikom rvanja sa njim u unutrašnjosti vozila. Na kraju je na pitanje zastupnice javne optužbe istakao da je u pregradi koja se nalazi kod ručice menjača njegovog vozila tog dana imao metalnu kuku za šlepanje vozila, ali da prilikom svadje sa okriviljenim F. Ž. ovu kuku nije nijednom upotrijebio kako bi ga sa njom udario.

U završnoj riječi je u potpunosti prihvatio konačnu riječ svog branioca advokata R. M., koji je istakao da se njegov branjenik u konkretnom slučaju samo branio od napada okriviljenog F. Ž., te da samim tim nije ni počinio krivično djelo koje mu se javnom optužbom stavlja na teret. Naime, naveo je da je okriviljeni P. Ž. kritične prilike ne samo na putu zaustavio vozilo njegovog branjenika T. V., kako bi se sa njim raspravio u vezi nekih priča, već je istog nakon toga bez ikakvog razloga i krivice napao i povrijedio sječivom nožu tj. britve, tako da je u takvoj situaciji njegov branjenik samo odbijao od sebe ničim skrivljeni napad i na taj način postupao u nužnoj odbrani koja ne povlači njegovu odgovornost.

Sud je cijenio odbrane okriviljenih F. Ž. i T. V. kojima negiraju izvršenje krivičnog djela koje im je javnom optužbom stavljeni na teret, pa je našao da su iste neosnovane te ih kao takve nije ni prihvatio. Naime, sud je radi provjere , kako odbrane okriviljenog P. Ž. u dijelu da je kritične prilike okriviljenog T. V. sječivom britve povrijedio u saomoodbrani, tako i odbrane okriviljenog T. V. da istom prilikom okriviljenog P. Ž. nije udarao i lako tjelesno povrijedio metalnom kukom za vuču već da ga je samo jednom, takođe u samoodbrani, pesnicom udario u predjelu glave , u dokaznom postupku izveo sledeće dokaze: saslušao svjedočke V. V. i A. V., sproveo dopunsko vještačenje od strane vještaka medicinske struke, specijaliste hirurga dr K. H., pročitao Izvještaje ljekara Jedinice za HMP u P., dr F. A., br. protokola ... i ... oba od 01.07.2013 godine , potvrdu Uprave policije – Odjeljenja bezbjednosti P. o privremeno oduzetim predmetima od okriviljenog P. Ž., br. sl. od 01.07.2013 godine, potvrdu Uprave policije – Odjeljenja bezbjednosti F. o privremeno oduzetim predmetima od okriviljenog T. V., br. sl. od 01.07.2013 godine, nalaz i mišljenje vještaka specijaliste hirurga dr K. H. od 02.07.2013 godine i izvode iz kaznene evidencije za okriviljene P. Ž. broj ... od 08.07.2013 godine i T. V. broj ... od 08.07.2013 godine , izdate od Uprave policije – Odjeljenja bezbjednosti F. i izvršio uvid u fotodokumentaciju i skicu lica mjesa Uprave policije – Odjeljenja bezbjednosti P., br. ... od 01.07.2013 godine, pa je svestranom ocjenom izvedenih dokaza i njihovim uporedjivanjem sa navodima javne optužbe i odbranama okriviljenih našao da isti u potpunosti obezvredjuju ovakve njihove odbrane i da su okriviljeni izvršili krivična djela laka tjelesna povreda iz člana 152 stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, koja su im javnom optužbom stavljeni na teret.

Ovakvo svoje utvrđenje i odluku u pogledu krivice i krivično pravne odgovornosti okriviljenih F. Ž. i T. V., sud

je zasnovao na sledećim razlozima:

U toku krivičnog postupka je nesporno utvrđeno, kako na osnovu odbrana okriviljenih tako i na osnovu svih izvedenih dokaza , da je dana 01.07.2013 godine, oko 09,00 časova, na seoskom putu , u V. S., opština P., došlo do svestre i tuče izmedju okriviljenih F. Ž. i T. V.. Na osnovu medicinske dokumentacije i nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr K. H. je dalje, takodje nesporno utvrđeno, da je okriviljeni F. Ž. prilikom ove tuče zadobio laku tjelesnu povredu : u predjelu tjemenog dijela glave sa zadnje strane u vidu otekline sa krvnim podlivom veličine 3,5 cm , u predjelu iznad desnog oka niz manjih nagnječina, u predjelu lijeve strane nosa podliv veličine 4 mm, u predjelu korijena nosa oguljotinu nepravilnog oblika veličine 5mm i u predjelu lijeve podlaktice, na 2 cm od korjena šake sa zadnje strane, u vidu otoka, dok je okriviljeni T. V. istom prilikom zadobio laku tjelesnu povredu u predjelu dlana lijeve šake u vidu rane posjekotine veličine 5 mm x 2 mm. Konačno, na osnovu potvrda Uprave policije – Odjeljenja bezbjednosti F. o privremeno oduzetim predmetima je nesporno utvrđeno i to da su službenici ovog odjeljenja dana 01.07.2013 godine, kada se desio predmetni dogadjaj , od okriviljenog F. Ž. oduzeli nož – britvu , kafenih korica, sa sječivom dužine 6 cm, a od okriviljenog T. V. metalnu eko kuku za vuču vozila dimenzija 15 cm x 7 cm, kao predmeta sa kojima su izvršena predmetna krivična djela.

Medjutim, obzirom da su obojica okriviljenih negirali izvršenje krivičnih djela koja su im javnom optužbom stavljeni na teret i to okriviljeni F. Ž. tvrdnjom da je okriviljenog V. kritične prilike sječivom britve povrijedio u samoodbrani a okriviljeni T. V.tvrdnjom da kritične prilike okriviljenog Ž. nije udarao i povrijedio metalnom kukom za vuču vozila već da ga je, takodje u samoodbrani, samo jednom udario pesnicom u predjelu glave, to su samim tim u toku krivičnog postupka bile sporne ove činjenice pa ih je kao takve trebalo nesumnjivo utvrditi tj. dokazati.

Da bi provjerio osnovanost odbrana okriviljenih F. Ž. i T. V. u ovom dijelu a samim tim i utvrdio pravo stanje stvari, sud je kao što je već navedeno, saslušao okriviljene i u toku dokaznog postupka izveo sve potrebne dokaze, pa je njihovom uporednom analizom i ocjenom nesumnjivo utvrdio da su njihove odbrane u pogledu izvršenja krivičnih djela laka tjelesna povreda iz čl. 152. st. 2. u vezi st. 1. KZ, činjenično opisanih u izreci presude , u potpunosti neosnovane,te ih kao takve u tom dijelu nije ni prihvatio.

Dakle, kao što proizilazi iz izloženog, sud ne samo da nije prihvatio odbrane okriviljenih F. Ž. i T. V. u dijelu da su kritična prilike postupali u nužnoj odbrani te da samim tim nijesu ni izvršili krivična djela koja su im javnom optužbom stavljeni na teret, već ni odbranu okriviljenog T. V. u dijelu da kritične prilike okriviljenog Ž., osim što ga je jednom udario pesnicom, nije još udarao i povrijedio metalnom kukom za vuču vozila, jer je našao da su iste ne samo nejasne i nelogične već i u najbitnijem suprotne , kako medjusobno tako i iskazu svjedoka V.V. i nalazu i mišljenju vještaka dr K. H., koje je sud, za razliku od ovakvih odbrana okriviljenih , u cijelosti prihvatio kao jasne , objektivne i uvjerljive.

Naime, izjašnjavajući se na okolnosti koje su mu poznate u vezi sa predmetnim dogadjajem, svjedok V. V. je u potpunosti obezvrijedio kako odbrane okriviljenih F. Ž. i T. V. u dijelu da su u konkretnom slučaju postupali u nužnoj odbrani tako i odbranu okriviljenog T. V.da kritične prilike okriviljenog Ž. nije udarao i povrijedio

metalnom kukom za vuču vozila, istakavši ne samo to da su se u momentu njegovog nailaska na lice mjesta obojica okriviljenih nalazili u unutrašnjosti vozila okriviljenog T., i to okriviljeni V. na mjestu vozača a okriviljeni Ž. na mjestu suvozača, već i to da je okriviljeni Ž. u svojoj desnoj ruci imao britvu i da ga je okriviljeni V. svojom desnom rukom držao za ovu ruku i zapomagao: „Ima li neko da mu uzme nož“ pokušavajući istovremeno da ga izgura iz vozila, jer ove činjenice nesporno ukazuju ne samo na zaključak da je okriviljeni F. Ž. neposredno prije svadje sa okriviljenim T. V. sam ušao u njegovo vozilo već i na zaključak da je nakon toga imao i vremena i mogućnosti da isto sam napusti i izbjegne dalji sukob sa okriviljenim V. ali da i pored takve mogućnosti to nije učinio tako da nije ni mogao postupati u samoodbrani na koju se poziva. Svojim daljim iskazom u dijelu da je okriviljeni F. Ž. u momentu njegovog dolaska na lice mjesta na lijevoj arkadi i nosu imao povrede od kojih mu je lice bilo krvavo, svjedok V. V. je negirao odbranu okriviljenog T. V. i u dijelu da kritične prilike okriviljenog F. Ž. nije udarao i povrijedio metalnom kukom za vuču vozila već da ga je samo jednom u samoodbrani udario pesnicom, jer i ove činjenice takodje ukazuju ne samo na zaključak da ove povrede kod okriviljenog Ž., sobzirom na njihov broj i lokaciju, nijesu mogle biti posledica samo jednog udarca pesnicom, u kom pogledu se decidno izjasnio i vještak medicinske struke, već i na zaključak da je okriviljeni T. V. isto tako imao i vremena i mogućnosti da izbjegne svaki dalji sukob sa okriviljenim F. Ž., ali da i pored toga ni on kao ni okriviljeni P. Ž. to takodje nije učinio tako da samim tim u konkretnom slučaju ni on nije postupao u samoodbrani na koju se poziva. Nadalje je naveo da je nakon što je izvukao okriviljenog Ž. iz vozila i uzeo mu britvu iz ruke isti sam otišao sa lica mjesta u pravcu kuće T. D. dok je on i dalje ostao na mjestu dogadjaja kako bi okriviljenom T. V. zavojem iz prve pomoći previo ranu na lijevom dlanu koja mu je krvarila .Na kraju je naveo da su okriviljeni P. Ž. i okriviljeni T. V. i nakon njegovog dolaska na lice mjesta nastavili da se medjusobno svadaju i psuju pa i ova činjenica takodje ukazuje na to da su obostrano htjeli medjusobni sukob i da samim tim nijedan od njih nije ni mogao postupati u nužnoj odbrani kako su to hteli prikazati u svojim odbranama.

Dakle, kako proizilazi iz izjave svjedoka V. V. , isti ne samo da je u ovoj svojoj izjavi obezvrijedio odbranu okriviljenog P. Ž. u dijelu da je u konkretnoj situaciji postupao u samoodbrani te da samim tim nije ni počinio krivično djelo koje mu se javnom optužbom stavlja na teret već posredno i odbranu okriviljenog T. V., kako u dijelu da je okriviljenog Ž. kritične prilike udario samo jednom pesnicom u predjelu lica tako i u dijelu da je to učinio takodje u samoodbrani, što njegovom iskazu daje još veću objektivnost i uvjerljivost. Naime, jasno je da su u konkretnoj situaciji obojica okriviljenih imali i način i mogućnost da veoma lako izbjegnu svaku dalju medjusobnu svadju i tuču udaljavanjem sa lica mjesta, ali da i pored takve mogućnosti ne samo da to nije pokušao nijedan od njih već su se naprotiv obojica upustili u medjusobni fizički obračun u kojem su jedan drugog lako tjelesno povrijedili, tako da sve ove činjenice u svojoj ukupnosti ukazuju na neosnovanost njihovih odbrana u ovom dijelu a samim tim i u dijelu da nijesu izvršili krivična djela koja im se javnom optužbom stavljaju na teret.

Ako se svemu izloženom dodaju i činjenice nesporno utvrđene nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke specijaliste hirurga dr K. H. u pogledu vrste, broja , lokacije i mehanizma nanošenja lakinih tjelesnih povreda koje su u predmetnom dogadjaju okriviljeni medjusobno nanijeli jedan drugom, to i ove činjenice takodje idu u prilog utvrđenju suda da su obojica okriviljenih izvršili krivična djela koja im se javnom optužbom stavljaju na teret. Naime, izjašnjavajući se o vrsti i broju povreda koje su kritične prilike zadobili okriviljeni P. Ž. i T. V. kao i o broju udaraca sa kojima su iste nanesene, vještak dr K. H. je istakao ne samo to da je okriviljeni P. Ž. u predmetnom dogadjaju zadobio povrede u vidu: otekline sa krvnim podlivom veličine 3,5cm u predjelu tjemenog dijela glave sa zadnje strane, posjekotine veličine 4 mm iznad lijevog oka i niza manjih nagnječina u istom predjelu, oguljotine nepravilnog oblika veličine 5 mm na 1 cm od korijena nosa

,krvnog podliva veličine 4 mm sa lijeve strane nosa, oguljotine veličine 3 mm na bradavici desne dojke i otoka na lijevoj podlaktici udaljenog 2 cm od korjena šake sa zadnje strane već i to da i pored toga što se sve ove povrede nalaze na glavi iste nijesu mogle biti nanesene niti samo jednim udarcem pesnice, kako to u svojoj odbrani tvrdi okriviljeni T. V., niti samo jednim udarcem nekim drugim tupo-tvrdim predmetom , obzirom da se nalaze na udaljenim i suprotnim anatomskim regijama (sa prednje i sa zadnje strane glave), dok je okriviljeni T. V. u istom dogadjaju zadobio povrede u vidu: posjekotine veličine 5 mm i dubine oko 2 mm u predjelu dlana lijeve ruke, obostranog otoka na čelu i više sitnih oguljutina u predjelu srednje regije vrata i na podlaktici lijeve ruke od kojih je najveća dužine oko 4 cm, čime je negirao odbranu okriviljenih , kako u dijelu da su u predmetnom slučaju jedan drugog udarili samo po jednom, pesnicom odnosno vrhom sječiva noža, tako i u dijelu da su to učinili u samoodbrani.

Što se tiče mehanizma njihovog nanošenja, vještak dr K.H. je istakao da su sve opisane povrede kod okriviljenog P. Ž., osim posjekotine iznad lijevog oka i oguljotine u predjelu bradavice desne dojke, mogле biti nanesene tupim mehaničkim orudjem bez oštrih ivica i oštrog vrha, izmedju ostalog i metalnom kukom za vuču vozila koja se nalazi u spisima predmeta, čime je negirao odbranu okriviljenog T. V. i u dijelu da kritične prilike okriviljenog Ž. nije udarao i povrijedio ovom metalnom kukom . Pri tom je svoj stav o tome da povreda kod okriviljenog P. Ž. u vidu posjekotine iznad lijevog oka nije mogla biti nanesena udarom metalne kuke za vuču vozila obrazložio tako što je po njemu ista, s obzirom na svoje karakteristike, mogla biti nanesena samo zamahnutim orudjem oštrih ivica ili vrha, kao što su staklo, parče lima i slično, zbog čega je zastupnica javne optužbe u završnoj riječi i precizirala podneseni optužni predlog u pogledu ove povrede na način što je istu isključila iz njegovog činjeničnog opisa. Što se tiče mehanizma nanošenja povreda koje je kritične prilike zadobio okriviljeni T. V., vještak dr K. H. je istakao da je povreda u vidu posjekotine veličine 5mm i dubine oko 2 mm, u predjelu dlana lijeve ruke, najvjerovalnije nanesena oštricom sječiva, dok je povreda u vidu krvnih podliva - otoka na čelu obostrano najvjerovalnije nanesena udarom stisnute pesnice ili nekog drugog tupog zamahnutog predmeta a povreda u vidu više sitnih oguljutina u predjelu srednje regije vrata i na podlaktici lijeve ruke najvjerovalnije grebanjem tj. noktima ili grebanjem podlaktice od neku neravnu površinu.

Izjašnavajući se dalje o tome da li su povrede koje je kritične prilike zadobio okriviljeni P. Ž. mogle nastati i udarom povrijedjenog dijela tijela o neki tvrdi predmet , odnosno površinu, vještak dr K. H. je istakao da takvu mogućnost jedino ne isključuje u pogledu povrede u predjelu tjemenog dijela glave sa zadnje strane u vidu krvnog podliva veličine 3,5 cm, dok je u pogledu svih ostalih opisanih povreda isključio takvu mogućnost, obezvrijedivši na taj način odbranu okriviljenog T. V. i u dijelu da je okriviljeni P. Ž. ove povrede najvjerovalnije zadobio udaranjem u unutrašnje djelove njegovog vozila prilikom rvanja sa njim.

Izjašnavajući se na kraju o težini navedenih povreda, pomenuti vještak je našao da se sve ove povrede, kako kod okriviljenog P. Ž. tako i kod okriviljenog T. V. i zbirno i pojedinačno kvalifikuju kao lake tjelesne povrede, čime je utvrđen i ovaj objektivni elemenat krivičnih djela koja su stavljeni na teret okriviljenim P. Ž. i T. V.

Dakle, kako proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr K. H. , pomenuti vještak je svojim zaključkom da su sve povrede koje je kritične prilike zadobio okriviljeni P. Ž., osim posjekotine iznad lijevog oka i oguljotine u predjelu bradavice desne dojke, pored navedenog tupog mehaničkog orudja mogle biti nanesene i udarima metalne kuke za vuču vozila, negirao odbranu okriviljenog T. V., kako u dijelu da se u

konkretnom slučaju samo branio od napada okrivljenog P. Ž. tako i u dijelu da se takva odbrana sastojala samo u jednom udarcu pesnicom. Ovo ne samo zbog toga što se u konkretnom slučaju radi o više povreda već i zbog toga što se ove povrede nalaze na udaljenim i suprotnim anatomskim regijama glave , tako da sve ove činjenice nesporno upućuju na zaključak da povrede kod okrivljenog P. Ž. , sobzirom na njihov broj i lokaciju, nijesu mogle biti nanesene samo jednim udarcem pesnice već naprotiv sa više zasebnih udaraca tupim mehaničkim orudjem – metalnom kukom za vuču vozila, kako je to u svom nalazu i našao pomenuti vještak. Kako iz iskaza svjedoka V. V. nesporno proizilazi da je i okrivljeni F. Ž., iz već navedenih razloga, takodje mogao veoma lako ne samo izbjegći sam susret sa okrivljenim T. V. već kasnije i sukob sa njim napuštanjem njegovog vozila, to je jasno da je i on, kao i okrivljeni T. V., ovaj sukob i obračun htio, tako da se iz tog razloga ni on takodje nije mogao pozivati na samoodbranu koja isključuje njegovu krivičnu odgovornost.

Zbog svega izloženog sud je iskazu svjedoka V. V. i nalazu i mišljenju vještaka medicinske struke dr K. H. u potpunosti povjerovao i iste u cijelosti prihvatio ocijenivši ih jasnim, logičnim, objektivnim i što je najbitnije saglasnim, kako medusobno tako i sa ostalim izvedenim dokazima, a samim tim i uvjerljivim.

Istovremeno sud odbrane okrivljenih F. Ž. i T. V. kojima negiraju izvršenje krivičnih djela koja su im javnom optužbom stavlјena na teret, kao nejasne, nelogične i u najbitnijem suprotne , ne samo medusobno već i iskazu svjedoka V. V. i nalazu i mišljenju vještaka medicinske struke dr K. H., nije prihvatio, već ih je kao sračunate i usmjerene na izbjegavanje krivično - pravne odgovornosti u cijelosti odbacio.

Što se tiče svjedoka A. V., ovaj svjedok je prema sopstvenom kazivanju na lice mjesta došao tek nakon što se predmetni dogadjaj okončao tako da se iz tog razloga, kao i zbog činjenice da okrivljene ni nakon dolaska na mjesto dogadjaja nije niti pitao o tome šta se desilo niti su mu oni to sami ispričali, nije ni mogao izjasniti na okolnosti ovog dogadjaja, zbog čega sud iskaz ovog svjedoka nije posebno niti cijenio niti obrazlagao.

Kako iz svega izloženog proizilazi da u pogledu utvrđivanja krivičnih djela koja su javnom optužbom stavlјena na teret okrivljenim F. Ž. i T. V., nakon sprovedenog dokaznog postupka i ocjene izvedenih dokaza , nije bila sporna nijedna činjenica, sud je stao na stanovište da su činjenice iz činjeničnog opisa izreke presude u svemu dokazane i da su okrivljeni počinili predmetna krivična djela.

Naime, ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje sud nalazi da su u radnjama okrivljenih činjenično opisanim u izreci presude sadržani svi bitni elementi krivičnih djela laka tjelesna povreda iz čl. 152. st. 2. u vezi st. 1. KZ, pa ih je za izvršena krivična djela oglasio krivim i krivično pravno odgovornim i osudio ih na novčane kazne bliže opisane u izreci presude.

Radnja izvršenja krivičnog djela koje je u konkretnom slučaju izvršio okrivljeni P. Ž. se sastoji u tome što je u vrijeme i na mjestu kako je navedeno pod tačkom I. izreke presude, oružjem - nožem na sklapanje tj. britvom, dužine sječiva 6 cm, koja po nalaženju suda u svakom pogledu i po svim karakteristikama predstavlja podobno sredstvo da se sa njim tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši udario tj. ubo i lako tjelesno

povrijedio okriviljenog T. V. u predjelu dlana lijeve šake, nanijevši mu pri tom povredu u vidu rane posjekotine veličine 5mm x 2mm , dok se radnja izvršenja krivičnog djela koje je u konkretnom slučaju izvršio okriviljeni T. V. , sastoji u tome što je u isto vrijeme i na istom mjestu kao pod tačkom 1 izreke presude , metalnom kukom za vuču vozila dimenzija 15cm x 7 cm, koja po nalaženju suda takodje predstavlja podobno sredstvo da se sa njim tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši , više puta udario i lako tjelesno povrijedio okriviljenog F. Ž. , nanijevši mu povrede u vidu: otekline sa krvnim podlivom veličine 3,5 cm u predjelu tjemenog dijela glave sa zadnje strane, krvnog podliva veličine 4 mm u predjelu lijeve strane nosa, oguljotine nepravilnog oblika veličine 5mm u predjelu korjena nosa i otoka u predjelu lijeve podlaktice na 2 cm od korijena šake sa zadnje strane. Naime, jasno je da i nož na sklapanje tj. britva sa sječivom dužine 6 cm i metalna kuka za vuču vozila veličine 15 cm x 7 cm, prema svojim osobinama i karakteristikama u svakom slučaju imaju sva obilježja sredstva koje je podobno da se sa njim tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši, čime je ispunjen i ovaj objektivni elemenat krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl. 152. st. 2 u vezi st 1. KZ.

Sud je cijenio i vinost odnosno psihički odnos okriviljenih u odnosu na radnje izvršenja predmetnih krivičnih djela, pa je našao da su obojica okriviljenih prilikom izvršenja ovih djela postupali sa umišljajem. Naime, okriviljeni F. Ž. je bio svjestan da nož na sklapanje – britva, dužine sječiva 6 cm, predstavlja oružje podobno da se sa njim tijelo okriviljenog T. V. teško povrijedi ili njegovo zdravlje teško naruši pa ga je i pored takve svijesti sa ovom britvom jednom udario odnosno ubo u predjelu dlana lijeve ruke nanijevši mu opisanu laku tjelesnu povredu čime je i manifestovao svoje htjenje za nastupanje ove posledice a samim tim i za izvršenje predmetnog krivičnog djela. Isto tako i okriviljeni T.V. je prema stanovištu suda bio svjestan da metalna kuka za vuču vozila dumenzija 15 cm x 7 cm , predstavlja podobno sredstvo da se sa njim tijelo okriviljenog F. Ž. teško povrijedi ili njegovo zdravlje teško naruši, pa ga je i pored takve svijesti ovom kukom više puta udario u predjelu prednjeg i zadnjeg dijela glave i u predjelu lijeve podlaktice naniješi mu opisane lake tjelesne povrede, čime je takodje manifestovao svoje htjenje za nastupanje ove zabranjene posledice a samim tim i za izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret.

Prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju treba primijeniti prema okriviljenima za izvršena krivična djela, sud je pored težine, načina izvršenja i društvene opasnosti krivičnih djela uzeo u obzir i stepen krivične odgovornosti okriviljenih kao i sve ostale okolnosti koje se relevantne u tom pogledu.

Tako je sud okriviljenom P. Ž. od olakšavajućih okolnosti cijenio i uzeo u obzir: da je porodičan čovjek, da je penzioner, da je srednjeg imovnog stanja i da ranije nije osudjivan, dok je okriviljenom T. V. od olakšavajućih okolnosti cijenio i uzeo u obzir da je nezaposlen i da je lošeg imovnog stanja a od otežavajućih njegovu raniju osudjivanost.

Medutim, i pored cijenjene otežavajuće okolnosti – ranije osudjivanosti na strani okriviljenog T. V., sud je našao da u konkretnom slučaju ima uslova da se prema obojici okriviljenih primjeni blaža vrsta kazne , pa im je shodno čl. 45 i 46 KZ , umjesto kazne zatvora koja je inače predviđena za ovu vrstu krivičnog djela izrekao novčane kazne s tim što je okriviljenom F. Ž. , zbog nepostojanja otežavajućih okolnosti na njegovoj strani, ovu kaznu odmjerio u iznosu od 1.200,00 eura, a okriviljenom T. V. , zbog cijenjene otežavajuće okolnosti, u iznosu od 1.500,00 eura.

Sud je uvjerenja da su izrečene novčane kazne srazmjerne težini izvršenih krivičnih djela i stepenu krivično-pravne odgovornosti okrivljenih te da će se u konkretnom slučaju i ovom vrstom i visinama kazne, u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija predviđene čl. 4 st. 2 KZ, postići svrha kažnjavanja propisana čl. 32 istog Zakona. Osnovano se može očekivati da će izrečene kazne pozitivno djelovati na prevaspitanje okrivljenih i da će iste uticati na njih da ubuduće ne vrše krivična djela.

Odluka o troškovima krivičnog postupka je zasnovana na odredbi čl. 229 st. 1. ZKP. Visina troškova u iznosu od 121,00 eura koje su okrivljeni dužni da solidarno plate predstavlja izdatke iz budžetskih sredstava suda koji su učinjeni na ime nagrade vještaku medicinske struke dr K. H., dok iznosi od po 30,00 eura na koje su okrivljeni pojedinačno obavezani , predstavljaju paušale koji su odmjereni s obzirom na složenost i trajanje krivičnog postupka te obzirom na imovno stanje okrivljenih, shodno čl. 226. st . 3 ZKP-a.

Odluka o izricanju mjere bezbjednosti oduzimanja predmeta, i to od okrivljenog F. Ž. noža na sklapanje – britve a od okrivljenog T. V. metalne kuke za vuču vozila , kao predmeta koji su upotrijebljeni za izvršenje predmetnih krivičnih djela , zasnovana je na odredbama čl. 67. st. 1. tačka 7 i 75. st. 1. KZ.

Na osnovu iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude .

OSNOVNI SUD U PLAVU

Dana, 16.09.2013.godine.

-
- Zapisničar S U D I J A
- Senada Radončić Hilmija Sujković

• PRAVNA POUKA:

- Protiv ove presude može se izjaviti žalba
- Višem суду u Bijelom Polju, u roku od
- 8 (osam) dana od dana prijema pismenog
- otpravka.

- DNA: - ODT u Plavu
- Okrivljenom T. V.
- Braniocu ok. T. V.
- adv. R. M.
- - Okrivljenom F. Ž.
-

